

at vi i de senere Aar have været vante til, at Indtægterne faktisk have været 10 Mill. højere end anslaaet ved første Behandling. I 1905—06 var Indtægten ved første Behandling anslaaet til 78 Mill. Kr., men blev 87 Mill. Kr., i 1906—07 og 1907—08 var der endog 10—11 Mill. Kr. mere i Regnskabet, end der var bevilget. Nu kommer der et Aar, hvor der i Regnskabet kun er 1 Mill. Kr. mere end bevilget. Vende vi os til Udgifterne, have vi noget lignende eller rettere det modsatte. Udgifterne have altid været meget mindre end bevilget, men i 1908—09 have vi et Aar, hvor Bevilling og Regnskabsudgifter næsten holde sig op til hinanden, og Følgen er naturligvis den, at det bevilgede Overskud meget hurtigt bliver til bevilget Underskud. Men for at De, og navnlig da de ærede nye Medlemmer, kunne være i Stand til at bedømme Fremtiden, vil jeg gerne have Lov til at nævne, hvorledes de Overskud, der ere anslaaede af Ministrene ved første Behandling, have været, og hvorledes de ere blevne, naar vi have faaet dem her i Rigsdagen.

I 1905—06 var der ved første Behandling anslaaet et Overskud af $3\frac{1}{3}$ Mill. Kr., men da vi fik Tillægsbevillingsloven, gik det ned til et Underskud af $4\frac{1}{3}$ Mill. Kr., og det endte saa med at blive et Overskud paa $6\frac{1}{4}$ Mill. Kr., da det kom til Stykket. Det var en Forskel mellem Bevilling og Regnskab paa 10 Mill. Kr. I 1907—08 havde vi et Overskud af 2 Mill. Kr. bevilget ved første Behandling, ved Tillægsbevillingsloven blev det et Underskud paa 12 Mill. Kr., og da endelig Bevillingen blev til Regnskab, blev det til et Overskud af 6 Mill. Kr. Forskellen mellem Bevilling og Regnskab var altsaa 18 Mill. Kr. I Aar er Forskellen mellem Bevilling og Regnskab kun 5 Mill. Kr., idet vi i 1908—09 ved første Behandling havde et Overskud af 1 Mill. Kr.; da vi fik Tillægsbevillingsloven, blev det et Underskud paa $15\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og nu er det blevet til et Underskud paa $10\frac{2}{3}$ Mill. Kr.

Jeg vender mig derefter til Fremtiden for at se, hvad vi kunne slutte af Fortiden. Det Forslag for 1909—10, vi have liggende for os, har ved første Behandling et Underskud paa $5\frac{1}{3}$ Mill. Kr. Det bliver ved

Bevilling paa Tillægsbevillingsloven til mindst omtrent 20 Millioner Kr., og jeg antager, at vi maa være glade, hvis vi paa Statsregnskabet, naar det endelig kommer, slippe med et Underskud paa ca. 20 Mill. Kr. For 1910—11 ere vi ved første Behandling begyndt med 20 Mill. Kr. Underskud, og naar Tillægsbevillingsloven kommer, antager jeg, at de 20 Mill. gaa op til 32 Mill. Kroners Underskud, og selv om Underskuddet bliver noget mindre paa Regnskabet, tør jeg neppe for 1910—11 regne med mindre end andre 20 Mill. Kroners faktisk Underskud. I 1911—12 antager jeg, at Indtægterne ville gaa noget frem, saa at vi maaske slippe med et Underskud paa 10—12 Mill. Kr. Det vil sige, at de Herrer maa regne, at i Finansaarene 1909—10, 1910—11 og 1911—12 vil det samlede Underskud være over 50 Mill. Kr., og det er det egentlige Underskud. Desforuden skulle vi betale Bankgarantien, som bliver færdig til den Tid. Hvor stor den bliver, er der ingen, der ved endnu, men jeg kan kun sige, at for $1\frac{1}{2}$ Aar siden anslag man Detailhandlerbankens Underskud til 4 Mill. Kr., i Fjor, da vi sad i Bankudvalget, til 8 Mill. Kr., og nu sige kyndige Folk, at det vil blive over 12 Mill. Kr. Hvis dette Underskud vil vedblive at vokse paa den Maade, kan det blive meget smukt, navnlig da vi skulle betale Halvdelten deraf . . . (*Berntsen*: Dog ikke over 10 Mill. Kr.). Nej, ikke over 10 Mill. Kr. Derfor maa De regne paa, at De skulle bruge mellem 50 og 60 Mill. Kr. kontant i de 3 følgende Aar. De slippe neppe under det. Og saa skulle vi desuden have nogle Penge, som jeg ikke har regnet med til Udgifterne, til Afbetaling af Statsgælden. Er det ikke ca. 4 Mill. Kr. om Aaret, som gaar dertil? (*N. Neergaard*: 2 Mill. Kr.) Men naar De tage § 27 I. og III. tilsammen, er det vist omtrent 4 Mill. Kr., som de Herrer maa regne med. Og Finansministeren skal altsaa — den nuværende Finansminister bliver, som sagt, sikkert saa lykkelig, at han ikke faar disse 3 slemme Aar, og da jeg godt kan lide ham, er jeg glad for det — skaffe mellem 60 og 70 Mill. Kr. i Finansaarene 1909—12 og rimeligvis noget mere.